

Пише: Бранко Баљ
среда, 10 април 2013 10:56

Део данашњих аналитичара је са великом жудњом очекивао крај полуаутократске владавине режима Слободана Милошевића. Њихова становишта су сведочила у распону од потребе и подршке бомбардовању српских земаља до бурних аплауза када је Милошевић свргнут и када је изручен Хашком трибуналу као „највећи ратни злочинац и криминалац“.

Здушно су дочекали „демократско братство“ храњено, неговано и едуковано новцем у Будимпешти, Бечу и иним местима од иних фондација „хуманистичке и космополитске повенијенције“ (читај, неолибералних и неоимперијалних претпоставки коцкарског капитализма).

„Демократско братство“ оличено у Ђинђићу, Коштуници, Вуку Драшковићу, Ненаду Чанку и иним извршитељима туђих налога дочекано је од полетних аналитичара као носилац нове зоре која ће решити све економске и политичке проблеме и на тај начин заштитити државно-националне интересе Србије, односно Срба како у Србији, тако и у Републици Српској и Црној Гори.

Да ли су ти аналитичари тада били толико наивни и неаналитични? Неки да, а неки су одрађивали своје задатке и глумили, наводну, интелектуално-публицистичку самосталност.

Косово и Метохија - подељена (не)одговорност

Пише: Бранко Баљ
среда, 10 април 2013 10:56

